ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Y. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2017, čj. MV-53360-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 7. 2017, čj. 5 A 107/2017-20,

takto:

I. Žádost žalobce o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti **se zamítá**.

II. Kasační stížnost **se zamítá**.

III. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného. Se žalobou spojil návrh na přiznání odkladného účinku a požádal též o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení advokáta.

[2] Městský soud napadeným usnesením rozhodl tak, že odkladný účinek žalobě nepřiznal (výrok I.) a žádost o osvobození od soudních poplatků zamítl (výrok II.). Protože neshledal splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků, zamítl i žádost o ustanovení zástupce (výrok III.).

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti výrokům II. a III. usnesení městského soudu kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Stěžovatel nesouhlasil se závěry soudu a jeho rozhodnutí považoval za nezákonné; uvedl, že v současné době má omezené příjmy s ohledem na nepravidelný výkon práce. Stěžovatel žádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce také pro řízení o kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou a proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná.

[5] Nejvyšší správní soud úvodem poznamenává, že v případech, kdy kasační stížnost směřuje proti procesnímu rozhodnutí učiněnému v řízení o žalobě, jakým je také usnesení o neosvobození od soudních poplatků a neustanovení zástupce, nemusí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem a není povinen hradit soudní poplatek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, čj. 1 As 196/2014-19). O návrhu stěžovatele na osvobození od soudních poplatků pro řízení o kasační stížnosti proto nebylo nutno rozhodovat.

[6] K posouzení žádosti stěžovatele na ustanovení zástupce Nejvyšší správní soud od stěžovatele vyžádal potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech, v němž stěžovatel uvedl pouze to, že hledá zaměstnání a že jej zaměstnavatelé nechtějí zaměstnávat z důvodu jeho pobytu a původu; sdělil též své průměrné měsíční náklady na bydlení a stravování. Žádné příjmy stěžovatel v potvrzení neuvedl. Nejvyšší správní soud konstatuje, že tyto údaje nekorespondují s údaji uvedenými v kasační stížnosti, v níž stěžovatel uvedl, že „*v současné době má omezené příjmy s ohledem na nepravidelný výkon práce*“. Stěžovatel tedy (stejně jako v řízení předchozím) řádně a v dostatečném rozsahu neuvedl relevantní skutečnosti, jež by jeho žádost o ustanovení zástupce podpořily. Již proto nebyly splněny podmínky pro jeho osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.), pročež nebyly splněny ani podmínky pro ustanovení zástupce (§ 35 odst. 8 s. ř. s).

[7] Kasační stížnost přitom splňuje předepsané náležitosti a lze z ní – i bez stěžovateli poskytnuté právní pomoci – seznat, z jakých skutkových a právních důvodů považuje stěžovatel napadené usnesení krajského soudu za nezákonné. Pro výše uvedené Nejvyššímu správnímu soudu nic nebrání v tom, aby o kasační stížnosti věcně rozhodl, přičemž nepředpokládá, že by bylo v řízení před Nejvyšším správním soudem třeba činit další procesní úkony, při nichž by mohl žalobce v důsledku své neznalosti práva utrpět jakoukoli újmu. Nejvyšší správní soud proto žádost stěžovatele o ustanovení zástupce zamítl.

[8] Po přezkoumání věci Nejvyšší správní soud shledal, že kasační stížnost není důvodná. Z ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. plyne, že účastník řízení, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy zčásti (a výjimečně i zcela) osvobozen od soudních poplatků. Je proto povinností účastníka, aby prokázal veškeré pro posouzení žádosti rozhodné skutečnosti. Městský soud dostatečně vážil konkrétní okolnosti daného případu a své rozhodnutí též řádně odůvodnil. Zcela správně uvedl, že stěžovatel v žalobě nejprve uváděl, že pracuje sezónně a příležitostně si jej najímá

též stěhovací služba; v žádosti o přiznání odkladného účinku pak argumentoval tím, že nepřiznání by pro něj znamenalo nemožnost pokračovat v životě a v práci na území České republiky. V prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech naproti tomu uvedl, že nemůže najít zaměstnavatele, jenž by jej zaměstnal s druhem pobytu, který má. Stěžovatel žádné jiné rozhodné skutečnosti svědčící ve prospěch přiznání osvobození od soudních poplatků ani netvrdil a ani nedokládal.

[9] Ze spisu je zjevné, že stěžovatel sdělil soudu rozporné údaje, z nichž není patrné, zda nějaké příjmy má, případně jaké výše tyto příjmy dosahují. Pokud chce účastník řízení čerpat výhodu v podobě osvobození od soudních poplatků (případně žádá o ustanovení zástupce), kterou za předpokladu splnění určitých podmínek právní úprava předvídá, musí řádně a dostatečně doložit, že tyto podmínky splňuje. Jednou z těchto podmínek je, jak již bylo výše uvedeno, prokázání, že nedisponuje dostatečnými prostředky, aby mohl soudní poplatek zaplatit. Z toho důvodu je nezbytné, aby poskytl soudu celkový a hodnověrný obraz o své osobní, majetkové a výdělkové situaci, a to do té míry, do jaké je to nutné pro potřeby posouzení jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků. Jelikož výše příjmů ze zaměstnání je podstatnou součástí majetkové situace účastníka s přímým vlivem na konečné rozhodnutí o jeho žádosti, je nutné doložit i skutečnosti týkající se jeho pracovní situace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 7. 2017, čj. 6 As 180/2017-10). V posuzované věci těmto požadavkům stěžovatel nedostál; městský soud proto postupoval správně, pokud jeho žádost zamítl.

[10] Soud rozhodl o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady, jejichž náhrada by mu měla být přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. září 2017

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu